

ת"פ 50018/07/17 - מדינת ישראל נגד יוסף אלנבארי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50018-07-17 מדינת ישראל נ' אלנבארי(עציר)

לפני כבוד השופט דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יוסף אלנבארי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נדב שחם

ב"כ הנאשם - עו"ד יעל מסיקה

הנאשם - באמצעות היוועדות חזותית, על פי תקנות שעת חירום

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כמפורט בהכרעת הדין, ועל בסיס הראיות והנימוקים המפורטים בה, נקבע כי ביום 11.6.2016 בשעה 21:18 לערך, באתר בניה השייך למנהלת הרכבת הקלה בדרך בגין 53 בתל אביב, גנב הנאשם דיסק עבודה. הנאשם נתפס בכף על ידי היתאם אל צראיעה ששימש מאבטח אתר הבניה, אשר הבחין במעשי הנאשם ועצר אותו עד להגעת המשטרה. במסגרת הכרעת הדין זוכה הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירת התפרצות לבניין שאינו דירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. **ב"כ המאשימה** הגיש גיליון רישום פלילי (ע"ת1); את הכרעת הדין וגזר הדין בת"פ 25986-05-15 שניתן ביום 14.4.2016 (ע"ת2) המלמדים על קיומו של מאסר מותנה בן חודשיים, התלוי ועומד כנגד הנאשם; וכן כתב התחייבות להימנע מביצוע עבירה ע"ס 300 ₪ (ע"ת3) באותו הליך. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם ולנסיבותיה. לטענתו, בשל הקלות שבביצוע העבירה, היקף התופעה העבריינית והקושי באיתור נאשמים, יש להחמיר בענישה. עוד לטענתו יש לשקול לחומרה שהגם שהנאשם הורשע בעבירת גניבה בלבד,

נסיבות ביצוע העבירה דומות במאפייניה לעבירה של הסגת גבול וכן את הפוטנציאל לסיכון רכוש יקר ערך המצוי באתר בנייה. בנוסף, טען לפוטנציאל סיכון להתפתחות אירוע אלים בשל החשש למפגש בין הנאשם לאחרים, אשר התממש לטענתו במקרה דנן. לאור המפורט לעיל, ובראי הענישה הנוהגת, עתר לקביעת מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

3. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי המכביד המפורט **בעת 1**, המלמד לטענתו על חזרתיות בהתנהלות הנאשם בביצוע העבירות, וציין כי עונשי מאסר בעבר לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות. עוד הפנה למאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו וטען כי בהתאם לפסיקה יש מקום להורות על הפעלתו הגם שמדובר במאסר על תנאי לעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב. בנוסף הדגיש כי הנאשם לא הודה ובחר לנהל הוכחות כך שאין לזקוף לזכותו חיסכון בזמן שיפוטי או נטילת אחריות. ב"כ המאשימה ציין כי אף לא עבר כל הליך טיפולי. עתירת המאשימה היא כי עונשו של הנאשם ייגזר ברף העליון של המתחם (ל- 8 חודשי מאסר) במצטבר להפעלת המאסר המותנה בן החודשיים התלוי ועומד כנגדו, לצד מאסר על תנאי וקנס וכי עונש זה ירוצה במצטבר לעונש בן 12 חודשי מאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

4. **ב"כ הנאשם** טענה כי עתירת המאשימה להטלת עונש מאסר בן 8 חודשים ולהפעלת התנאי במצטבר לעונש זה, אינה עולה בקנה אחד עם מתחם ענישה לצד עבירת גניבה (מבלי להפנות לפסיקה או לציין מהו המתחם ההולם לגישה). כן טענה כי אין מקום להורות על הפעלת המאסר המותנה בעניינו של הנאשם אשר הוטל באופן ספציפי על עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לה יסוד נפשי שונה מהיסוד הנפשי שלצד עבירת הגניבה. טענת ב"כ הנאשם היא כי הגניבה בה הורשע הנאשם בוצעה משטח פתוח, בשעת לילה, ללא סיכון להתקלות או למפגש וההתקלות בין הנאשם למאבטח אף לא הובילה לכל מפגש אלים, לא היה ניסיון של הנאשם להימלט או לשבש הליכים ועל פי עדות המאבטח המתין עמו להגעת המשטרה.

5. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם זוכה מעבירת ההתפרצות, היא העבירה החמורה יותר שיוחסה לו, ולכן אין מקום לבקש להחמיר בעונשו בשל ניהול המשפט כפי שעתרה המאשימה. בנסיבות המפורטות, ומשהנאשם מרצה מאסר במסגרת תיק אחר, ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק במקרה זה בעונש צופה פני עתיד מידתי, בהתחשב בעובדה שמרחפים מעל ראשו שני מאסרים מותנים מחודש ינואר 2020, כשהתנאי בהם נוגע לביצוע עבירות מסוג פשע ועבירות רכוש.

6. הנאשם בחר שלא להוסיף על דברי הסנגורית.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע עבירת גניבה הם ערך ההגנה על הקניין, השמירה על רכוש הציבור וביטחונו.

8. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות**, על פי הכרעת הדין הוכח כי הנאשם גנב מאתר הבנייה דיסק עבודה,

עת נתפס בכף על ידי המאבטח שהיה במקום. הנאשם החל במנוסה מהמקום, ונרדף על ידי המאבטח. לאחר שהמאבטח תפס את הנאשם זומנה המשטרה. מן הראיות אשר הוצגו לא עולה כי מעשיו של הנאשם היו פרי תכנון מוקדם, והם אף נעדרי תחכום. ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק קונקרטי ממשי שכן ניסיון הגניבה סוכל, אך צפוי היה להיגרם נזק כספי ואולי אף עיכוב בעבודה לבעל הדיסק לו היה הנאשם מצליח לגנוב אותו. מקובל עלי שלצד העבירה בה הורשע הנאשם, בנסיבותיה, אף פוטנציאל להתפרצות אלימה. הלכה למעשה, כזו הייתה קרובה לקרות, כאשר נתפס הנאשם בכף על ידי המאבטח, אשר העמידו עם הגב למחסן כאשר ניסה הנאשם לברוח. לצד האמור, יש לזכור כי הנאשם לא נהג באלימות, ולאחר שנתפס והועמד עם הגב למחסן אף לא ניסה לשוב ולברוח מהמקום והמתין למשטרה עם המאבטח. נתתי דעתי גם לקלות שבביצוע העבירה, והקושי שבאיתור עבריינים מהסוג הנדון וחשיבות ההרתעה לצידה. בנסיבות המתוארות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם היא ברף הבינוני - נמוך.

9. באשר לענישה הנוהגת בעבירות של גניבה (פעמים רבות לצד הסגת גבול), מבחינתה עולה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בהתאם לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות גילו ועברו הפלילי. לצורך השוואה אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.2015) - שם הורשע המבקש בבית משפט השלום במסגרת הסדר דיוני בהסגת גבול וגניבה. כמו כן הורשע בתיק שצורף בעבירת שבל"ר ונהיגה ללא רישיון. המבקש נכנס ביחד עם שלושה קטינים נוספים למחסן באמצעות מפתח אשר השיגו, ונטלו ממנו קרטון אשר הכיל כלי עבודה השייך לאחד מדיירי הבניין. המבקש כבן 21 נעדר עבר פלילי. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון.

ב. ת"פ (עכו) 50329-01-15 **מדינת ישראל נ' יבדיב** (22.3.2015) - שם הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה. מתחם עונש המאסר נקבע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש, נגזרו 4 חודשי מאסר לצד הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים במצטבר.

ג. ת"פ (קריות) 32482-12-15 **מדינת ישראל נגד חוג'יראת** (5.5.2016) - שם הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הסגת גבול וגניבה. הנאשם נכנס למחסן של מוסך וגנב מברגה בשווי 1,200 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ובין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי ומאסרים מותנים תלויים ועומדים 6 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הופעלו מאסרים מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגד הנאשם, חלקם במצטבר וחלקם בחופף.

ד. ת"פ (ק"ג) 17149-07-17 **מדינת ישראל נ' מור יוסף** (03.11.2019) - שם הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הסגת גבול וגניבה. הנאשם הסיג הנאשם גבול בכך שנכנס לאתר בניה וגנב מהמקום מכולה ובתוכה כלי עבודה בשווי של כ-107,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו

בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, אשר טרם הוכרע.

10. לאחר בחינת הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת, בשים לב למתחם הענישה המוצע על ידי המאשימה כשההגנה לא הציעה כל מתחם אחר אך טענה טענות כלליות בקשר לעונש ההולם לנאשם ולנסיבות, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין מאסר על תנאי לצד של"צ ועד 6 חודשי מאסר בפועל לצד התחייבות.

הנסיבות הקונקרטיות

11. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. הנאשם, יליד שנת 1977, לא נטל אחריות לביצוע העבירה בה הורשע או הביע כל חרטה. אמנם ניהול המשפט אינו נזקף לחובת נאשם הבוחר לנהל משפטו, אולם אין הוא יכול להנות מאותה הקלה הניתנת למי שמודה ומביע חרטה על המעשה שנקבע שביצע. האמור רלבנטי גם מקום בו לאחר ניהול המשפט זוכה הנאשם מביצוע עבירת ההתפרצות אשר יוחסה לו מחמת הספק. לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד, כמפורט **בעת/1**, בעבירות מגוונות שחלקן ממין העניין וחלקן ממש מהעת האחרונה, אף לאחר ביצוע העבירה מושא כתב האישום דנן. בהקשר זה חשוב לציין כי הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב (**עת/2**) בגינה תלוי ועומד כנגדו המאסר המותנה בן החודשיים שהמאשימה מבקשת שאורה על הפעלתו, אשר נגזר על הנאשם רק ביום 14.4.2016, פחות מחודשיים לפני ביצוע העבירה הנדונה. למרות זאת, לא הורתע וביצע את העבירה מושא התיק הנדון. נתונים אלה ישקלו לחומרה בעת קביעת עונשו.

12. אשר לסוגיית הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם אשר הושת עליו בת"פ (ת"א) 25986-05-15 (**עת/2**) (להלן: "**התיק הקודם**"). במסגרת התיק הקודם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב, והוטלו עליו חודשיים מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה בה הורשע. את העבירה הנוכחית ביצע הנאשם במהלך תקופת התנאי. כעת השאלה היא האם עבירת הגניבה, בה הורשע על ידי, מפעילה את המאסר המותנה.

13. כפי שהפנתה המאשימה, סוגיה זו נדונה והוכרעה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 8723/13 **סולייב נ' מ"י** (11.5.14), שם אושרה הפעלת מאסר מותנה בגין עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב, במקרה בו הורשע הנאשם בעבירת התפרצות וגניבה. באותו מקרה נדרש כב' השופט ס' ג'ובראן לטענות דומות לאלה שנטענו בענייננו, ביניהן טענה בדבר השוני ביסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירה, וקבע כי הפעלת התנאי לעניין עבירת קבלת נכס חשוד כגנוב מתחייבת גם כאשר הנאשם הורשע בעבירת גניבה. השופט ס' ג'ובראן הפנה להלכה שנקבעה בע"פ 5328/02 **עבוד נ' מדינת ישראל** (9.4.2003), שם הופעל מאסר על תנאי בגין עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב לאחר שהורשע הנאשם בעבירת שוד, משאחד מרכיבי עבירת השוד הוא עבירת הגניבה הכוללת עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב. בהקשר זה ציין השופט ג'ובראן כי הלכת **עבוד** לא נהפכה בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 8564/08 **דהדל נ' מדינת ישראל** (6.5.2009), הגם ששם לא הופעל עונש המאסר המותנה, משבעניין **דהדל** אימץ בית המשפט את הסכמת המאשימה לחזור בה מהבקשה להפעלת התנאי ללא כל נימוק אחר.

14. בנסיבות אלה אני קובעת כי המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם בגין החזקת נכס חשוד כגנוב כמפורט **בעת/2** מופעל כתוצאה מביצוע עבירת הגניבה בהליך דן. עונש זה יופעל במצטבר לעונש שייגזר בהליך דן, משלא מצאתי קיומם של נימוקים שירשמו לחפיפתו עם העונש שייגזר, ובשים לב לעברו הפלילי והרלבנטי של הנאשם שלא הביא להרתעתו כמו גם לסמיכות הזמנים (פרק זמן בן פחות מחודשיים כאמור) בין מועד גזר הדין בו הושת המאסר המותנה על הנאשם לבין ביצוע העבירה מושא התיק הנדון.

15. נתתי דעתי לעתירת ב"כ הנאשם כי עונשו של הנאשם בתיק דן ירוצה בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה כיום. אינני מוצאת להיעתר לבקשה זו ולא הונח כל טעם המצדיק זאת. זאת אף בשים לב לכך שהמדובר בביצוע שתי עבירות בזמנים שונים, שכלל אינן קשורות זו לזו ויתר נסיבותיו של הנאשם. אשר על כן, הנאשם ירצה את עונשו במצטבר לעונש מאסר אותו הוא מרצה כיום. בשים לב לעונש המאסר אשר יגזר על הנאשם, הפעלת המאסר המותנה והפעלת ההתחייבות עליה חתם במסגרת התיק הקודם, לא יגזר קנס על הנאשם.

16. לאחר שקילת כלל המפורט לעיל, ואף שיקולי הרתעה, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן החודשיים שהושת על הנאשם בת"פ (ת"א) 25986-05-15 אשר הוטל על הנאשם ביום 14.4.2016 במצטבר לעונש המאסר אשר הושת על הנאשם כך שהנאשם ירצה 6 חודשי מאסר בפועל בסך הכל. עונשי המאסר ירוצו במצטבר לעונש מאסר אותו מרצה הנאשם במסגרת ת"פ 52602-07-19 כיום.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירת רכוש.

ג. אני מורה על חילוט ההתחייבות אשר נחתמה על ידי הנאשם במסגרת בת"פ (ת"א) 5986-05-15 **(עת/3)**.

ד. הנאשם יצהיר על התחייבותו בסך 500 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש למשך שנתיים מהיום.

5129371

546783

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידיו או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' אייר תש"פ, 14 מאי 2020, בהעדר הצדדים.